

Pašijní příběh Ježíšova ukřižování

Matouš 26,1-5: Ježíš i představitelé Židů mají plán

Když Ježíš dokončil všechna tato slova, řekl svým učedníkům: „Víte, že za dva dny budou Velikonoce, a Syn člověka bude vydán, aby byl ukřižován.“ Tehdy se sešli velekněží a starší lidu ve dvoře velekněze, který se jmenoval Kaifáš, a uradili se, že se Ježíše zmocní lstí a že ho zabijí. Říkali: „Jen ne při svátečním shromáždění, aby se lid nebouřil.“

Marek 14,3-9: Pomazání Ježíšova těla k pohřbu

Když byl v Betanii v domě Šimona Malomocného a seděl u stolu, přišla žena, která měla alabastrovou nádobku pravého vzácného oleje z nardu. Rozbila ji a olej vylila na jeho hlavu. Někteří se hněvali: „Nač ta ztráta oleje? Mohl se prodat za víc než tři sta denárů a ty se mohly dát chudým.“ A osopili se na ni. Ježíš však řekl: „Nechte ji! Proč ji trápíte? Vykonala na mně dobrý skutek. Vždyť chudé máte stále kolem sebe, a kdykoli chcete, můžete jim činit dobře; mne však nemáte stále. Ona učinila, co měla; už napřed pomazala mé tělo k pohřbu. Amen, pravím vám, všude po celém světě, kde bude kázáno evangelium, bude se mluvit na její památku také o tom, co ona učinila.“

Marek 14,10-11 a 17-26: Poslední večeře

Jidáš Iškariotský, jeden z Dvanácti, odešel k velekněžím, aby jim ho zradil. Ti se zaradovali, když to slyšeli, a slíbili mu peníze. I hledal vhodnou příležitost, jak by jim ho vydal.

Večer přišel Ježíš s Dvanácti. A když byli u stolu a jedli, řekl: „Amen, pravím vám, že jeden z vás mě zradí, ten, který se mnou jí.“ Zarmoutilo je to a začali se ho jeden po druhém ptát: „Snad ne já?“ Řekl jim: „Jeden ze Dvanácti, který se mnou namáčí chléb v téže míse. Syn člověka odchází, jak je o něm psáno, ale běda tomu, který Syna člověka zrazuje. Pro toho by bylo lépe, kdyby se byl vůbec nenarodil.“

Když jedli, vzal chléb, požehnal, lámal a dával jim se slovy: „Vezměte, toto jest mé tělo.“ Pak vzal kalich, vzdal díky, podal jim ho a pili z něho všichni. A řekl jim: „Toto jest má krev, která zpečetí smlouvu a prolévá se za mnohé. Amen, pravím vám, že nebudu již pít z plodu vinné révy až do toho dne, kdy budu pít nový kalich v Božím království.“ Když zazpívali chvalozpěv, šli na Olivovou horu.

Marek 14,32-43: Getsemane

Přišli na místo zvané Getsemane. Ježíš řekl svým učedníkům: „Počkejte tu, než se pomodlím.“ Pak vzal s sebou Petra, Jakuba a Jana. Přepadla ho hrůza a úzkost. A řekl jim: „Má duše je smutná až k smrti. Zůstaňte zde a bděte!“ Poodešel od nich, padl na zem a modlil se, aby ho, je-li možné, minula tato hodina. Řekl: „Abba, Otče, tobě je všechno možné; odejmi ode mne tento kalich, ale ne, co já chci, nýbrž co ty chceš.“ Přišel k učedníkům a zastihl je ve spánku. Řekl Petrovi: „Šimone, ty spíš? Nedokázal jsi jedinou hodinu bdít? Bděte a modlete se, abyste neupadli do pokušení. Duch je odhodlán, ale tělo slabé.“ Znovu odešel a modlil se stejnými slovy. A když se vrátil, opět je zastihl spící; oči se jim zavíraly a nevěděli, co by mu odpověděli. Přišel potřetí a řekl jim: „Ještě spíte a odpočíváte? Už dost! Přišla hodina, hle, Syn člověka je vydáván do rukou hříšníků. Vstaňte, pojd'me! Hle, přiblížil se ten, který mě zrazuje.“ Ještě ani nedomluvil a přišel Jidáš, jeden z Dvanácti. Velekněží, zákoníci a starší s ním poslali zástup, ozbrojený meči a holemi.

Marek 14,55-65: Výslech před židovskou radou

Velekněží a celá rada hledali proti Ježíšovi svědectví, aby ho mohli odsoudit k smrti, ale nenalezali. Mnozí sice proti němu křivě svědčili, ale jejich svědectví se neshodovala. Někteří pak vystoupili a křivě proti němu svědčili: „Slyšeli jsme ho říkat: Já zbořím tento chrám udělaný rukama a ve třech dnech vystavím jiný, ne rukama udělaný.“ Ale ani zde se jejich svědectví neshodovala. Tu velekněz vstal, postavil se uprostřed a otázal se Ježíše: „Nic neodpovídáš na to, co tihle proti tobě svědčí?“ On však mlčel a nic neodpověděl. Opět se ho velekněz zeptal: „Jsi ty Mesiáš, Syn Požehnaného?“ Ježíš řekl: „Já jsem. A uzříte Syna člověka sedět po pravici Všemohoucího a přicházet s oblaky nebeskými.“ Tu velekněz roztrhl svá roucha a řekl: „Nač ještě potřebujeme svědky? Slyšeli jste rouhání. Co o tom soudíte?“ Oni pak všichni rozhodli, že je hoden smrti. Někteří na něj počali plivat, zakrývali mu obličej, bili ho po hlavě a říkali mu: „Prorokuj!“ A sluhové ho tloukli do tváře.

Marek 15,1-5.15: Výslech před římským Pilátem

A hned zrána se poradili velekněží, starší a zákoníci, celá rada; spoutali Ježíše, odvedli jej a vydali Pilátovi. Pilát se ho otázal: „Ty jsi král Židů?“ On mu odpověděl: „Ty sám to říkáš.“ Velekněží na něj mnoho žalovali. Tu se ho Pilát znovu otázal: „Nic neodpovídáš? Pohleď, co všechno na tebe žalují!“ Ježíš však už nic neodpověděl, takže se Pilát divil.

Tu Pilát, aby vyhověl zástupu, propustil jim Barabáše; Ježíše dal zbičovat a vydal ho, aby byl ukřižován.

Marek 15,27-33 a 39-41: Co si lidé říkali

S ním ukřižovali dva povstalce, jednoho po jeho pravici a druhého po levici. Tak se naplnilo Písmo: ‚Byl započten mezi zločince.‘ Kolemjdoucí ho uráželi: potřásali hlavou a říkali: „Ty, který chceš zbořit chrám a ve třech dnech jej postavit, zachraň sám sebe a sestup z kříže!“ Podobně se mu mezi sebou posmívali velekněží spolu se zákoníky. Říkali: „Jiné zachránil, sám sebe zachránit nemůže. Ať nyní sestoupí z kříže, ten Mesiáš, král izraelský, abychom to viděli a uvěřili!“ Tupili ho i ti, kteří byli ukřižováni spolu s ním. Když bylo poledne, nastala tma po celé zemi až do tří hodin.

A když uviděl setník, který stál před ním, že takto skončil, řekl: „Ten člověk byl opravdu Syn Boží.“ Zpovzdálí se dívaly také ženy, mezi nimi i Marie z Magdaly, Marie, matka Jakuba mladšího a Josefa, a Salome, které ho provázely a staraly se o něj, když byl v Galileji, a mnohé jiné, které se spolu s ním vydaly do Jeruzaléma.

Marek 15,42-47: Ježíšův pohřeb

A když už nastal večer – byl totiž den přípravy, předvečer soboty – přišel Josef z Arimatie, vážený člen rady, který také očekával království Boží, dodal si odvahy, vešel k Pilátovi a požádal o Ježíšovo tělo. Pilát se podivil, že Ježíš už zemřel; zavolal si setníka a zeptal se ho, je-li už dlouho mrtev. A když mu to setník potvrdil, daroval mrtvé tělo Josefovi. Ten koupil plátno, sňal Ježíše z kříže, zavinul ho do plátna a položil do hrobu, který byl vytesán ve skále, a ke vchodu do hrobu přivalil kámen. Marie z Magdaly a Marie, matka Josefova, se dívaly, kam byl uložen.

Pokračování o Ježíšově vzkříšení lze číst na www.bible.net.cz

Oslavme společně také Ježíšovo vzkříšení při bohoslužbě v neděli 21. dubna v 9:30 hod.